

Srijeda, 11. prosinca 2013.

P7_TA(2013)0578

Ostvarivanje otpornosti i smanjenje rizika od katastrofa u zemljama u razvoju

Rezolucija Europskog parlamenta od 11. prosinca 2013. o pristupu EU-a za ostvarivanje otpornosti i smanjenju rizika od katastrofa u zemljama u razvoju: pouka iz krize u vezi sa sigurnosti hrane (2013/2110(INI))

(2016/C 468/16)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 210. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir Europski konsenzus o razvoju od 20. prosinca 2005.,
- uzimajući u obzir Europski konsenzus o humanitarnoj pomoći od 18. prosinca 2007.,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 8. prosinca 2010. naslovljenu „Srednjoročni pregled akcijskog plana europskog konsenzusa o humanitarnoj pomoći – provedba učinkovitog, principijelnog humanitarnog djelovanja EU-a” (COM(2010)0722),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Pristup EU-a za ostvarivanje otpornosti: pouka iz krize u vezi sa sigurnošću hrane” od 3. listopada 2012. (COM(2012)0586) (u daljnjem tekstu: Komunikacija o otpornosti iz 2012.),
- uzimajući u obzir radni dokument službe Komisije pod nazivom „Akcijski plan za ostvarivanje otpornost u zemljama podložnim krizama 2013. – 2020.” od 19. lipnja 2013. (SWD(2013)0227),
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća o pristupu EU-a za ostvarivanje otpornosti od 28. svibnja 2013.,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Strategija EU-a za potporu smanjenju rizika od katastrofa u zemljama u razvoju” od 23. veljače 2009. (COM(2009)0084),
- uzimajući u obzir radni dokument službe Komisije naslovljen „Provedbeni plan strategije EU-a za potporu programu smanjenja rizika od katastrofa u zemljama u razvoju 2011. – 2014.” od 16. veljače 2011. (SEC(2011)0215),
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća o strategiji EU-a za potporu programu smanjenja rizika od katastrofa u zemljama u razvoju od 18. svibnja 2009.,
- uzimajući u obzir akcijski okvir UN-a iz Hyoga 2005. – 2015., kako je donesen na Svjetskoj konferenciji o smanjenju katastrofa u siječnju 2005. u Hyogu, Japanu, te podržan rezolucijom A/RES/60/195 Opće skupštine UN-a, i njegov srednjoročni pregled,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Povezivanje pomoći, obnove i razvoja – procjena” od 23. travnja 2001. (COM(2001)0153),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „O socijalnoj zaštiti u razvojnoj suradnji Europske unije” od 20. kolovoza 2012. (COM(2012)0446),
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 21. rujna 2010. o komunikaciji Komisije: Pristup Zajednice u sprečavanju prirodnih katastrofa i onih koje je uzrokovao čovjek ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 27. rujna 2011. naslovljenu „Izješće o učinkovitijem europskom odazivanju na katastrofe: uloga civilne zaštite i humanitarne pomoći” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ SL C 50 E, 21.2.2012., str. 30.

⁽²⁾ SL C 56 E, 26.2.2013., str. 31.

Srijeda, 11. prosinca 2013.

- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Pristojan život za sve: stati na kraj siromaštvu i pružiti održivu budućnost svijetu” od 27. veljače 2013. (COM(2013)0092),
  - uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Povećanje utjecaja razvojne politike EU-a: program za promjenu” od 13. listopada 2011. (COM(2011)0637) i zaključke Vijeća koji se na njoj temelje od 14. svibnja 2012.,
  - uzimajući u obzir novi dogovor za angažman u nestabilnim državama utvrđen Busanskim partnerstvom za djelotvornu razvojnu suradnju usvojen na 5. forumu na visokoj razini o djelotvornoj pomoći u Busanu, Južnoj Koreji, koji se održavao od 29. studenog do 1. prosinca 2011.,
  - uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 13. lipnja 2013. o Milenijskim ciljevima razvoja – određivanje okvira za razdoblje nakon 2015. ⁽¹⁾,
  - uzimajući u obzir zaključke Vijeća o „Sveobuhvatnom planu za razdoblje nakon 2015.” od 25. lipnja 2013.,
  - uzimajući u obzir konferenciju Ujedinjenih naroda o održivom razvoju – budućnost kakvu želimo, koja se održala u lipnju 2012. u Rio de Janeiru u Brazilu (Rio+20) te osobito njezine odluke koje se odnose na smanjenje rizika od katastrofa,
  - uzimajući u obzir četvrtu sjednicu Globalne platforme za smanjenje rizika od katastrofa koja se održavala od 19. do 23. svibnja 2013. u Ženevi, Švicarskoj,
  - uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Poboljšanje prehrane kod majka i djece u sklopu vanjske pomoći: okvir politike EU-a” od 12. ožujka 2013. (COM(2013)0141),
  - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
  - uzimajući u obzir izvješće Odbora za razvoj (A7-0375/2013),
- A. budući da je Komisija u svojoj Komunikaciji o otpornosti iz 2012. definirala otpornost kao „sposobnost pojedinca, kućanstva, zajednice, zemlje ili regije da izdrži, da se prilagodi i brzo oporavi od pritisaka i šokova”;
- B. budući da je program smanjenja rizika od katastrofa ključna sastavnica u ostvarivanju otpornosti; budući da se programom smanjenja rizika od katastrofa obuhvaća analiza i upravljanje opasnostima radi smanjenja osjetljivosti na katastrofe te pokrivaju djelovanja kojima se podržava pripremljenost, prevencija i ublažavanje posljedica na svim razinama, od lokalne do međunarodne;
- C. budući da je povezivanje pomoći, obnove i razvoja (LRRD) važan alat u pristupu za ostvarivanje otpornosti kojim se pomaže u prevladavanju operativnih nedostataka i nedostataka vezanih za osiguravanje sredstava između faza pomoći i razvoja;
- D. budući da je akcijski okvir iz Hyoga neprocjenjiv instrument za promicanje plana programa smanjenja rizika od katastrofa diljem svijeta te budući da istječe u 2015.; budući da se očekuje da će okvir programa smanjenje rizika od katastrofa za razdoblje nakon 2015. biti usvojen na Svjetskoj konferenciji o smanjenju rizika od katastrofa u Japanu početkom 2015.;
- E. budući da je srednjoročni pregled europskog konsenzusa o humanitarnoj pomoći zabilježio da je postignut napredak u sklopu programa smanjenja rizika od katastrofa, ali da je daljnji konkretan napredak prijeko potreban;
- F. budući da su prema podacima UN-a od 1992. katastrofe pogodile 4,4 milijardi ljudi, prouzročile 2 bilijuna USD štete i usmrtile 1,3 milijuna ljudi; budući da je u 2011. trošak povezan s gubicima prouzročenim katastrofama iznosio preko 300 milijardi USD; budući da se prema procjenama Azijske banke za razvoj jednim dolarom uloženi u smanjenje rizika od katastrofa u području podložnom krizi uštede barem četiri dolara u budućim troškovima pomoći i obnove;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0283.

Srijeda, 11. prosinca 2013.

- G. budući da međusobno povezani lanci opskrbe današnjeg globaliziranog svijeta znače da ekonomski gubici jedne regije imaju globalne odjeke; procjenjuje se primjerice da su poplave u Tajlandu iz 2011. unazadile globalnu industrijsku proizvodnju za 2,5 %;
- H. budući da pored ubrzane urbanizacije kojom se neprimjereno upravlja, rast broja stanovnika, propadanja zemlje i nedostatka prirodnih resursa, troškovi katastrofa rastu jer klimatske promjene stvaraju sve ozbiljnije događaje povezane s vremenskim neprilikama; budući da krize opskrbe hranom i prehrambenim namirnicama u mnogim regijama zemalja u razvoju postaju sve češće;
- I. budući da se programom smanjenje rizika od katastrofa i postizanja otpornosti moraju dopuniti, a ne zamijeniti, napori razvijenih zemalja da umanje svoj doprinos klimatskim promjenama;
- J. budući da za vrijeme financijske konsolidacije postoji znatna potreba za učinkovitim i djelotvornom uporabom sredstava; budući da financiranje programa smanjenja rizika od katastrofa treba imati dugoročnu perspektivu i odražavati stvarne rizike s ključnim naglaskom na pružanje pomoći onima koji su najosjetljiviji na šokove;
- K. budući da je Kina potrošila 3,15 milijardi USD na smanjenje utjecaja poplava, čime su izbjegnuti gubici procijenjeni na 12 milijardi USD; budući da drugi uspješni primjeri uključuju Bangladeš, Kubu, Vijetnam i Madagaskar, zemlje koje su uspjele znatno smanjiti utjecaj meteoroloških opasnosti kao što su tropske oluje i poplave poboljšanim sustavima ranog upozorenja, pripremljenošću na katastrofe i drugim mjerama za smanjenje rizika;
- L. budući da u većini zemalja investicije privatnog sektora predstavljaju visok udio ukupnih investicija i budući da nacionalni gospodarski razvoj i otpornost na katastrofe ovise o investicijama privatnog sektora koje vode računa o rizicima od katastrofa;
- M. budući da UN predviđa da će se svjetsko gradsko stanovništvo do 2050. povećati za 72 % i da će u većini slučajeva do rasta gradskog stanovništva doći u manje razvijenim zemljama, čime se uvelike povećava broj ljudi izloženih rizicima od katastrofa;
- N. budući da katastrofe mogu pridonijeti nizu daljnjih problema kao što su krajnje siromaštvo, nedostupnost hrane i pothranjenost;
- O. budući da su neodrživo planiranje razvoja i prijašnje prakse doveli do povećane osjetljivosti na katastrofe za mnoga stanovništva; budući da procjena rizika od katastrofa treba biti preduvjet za planiranje razvoja i programe;
- P. budući da nedostatak koordinacije između država članica EU-a i drugih država donatora u situacijama nakon krize smanjuje učinak u sklopu zajedničkih nastojanja; budući da se povećanom koordinacijom donatora u situacijama nakon krize i nastojanjima da se povećaju otpornosti mogu stvoriti znatne uštede i poboljšati učinkovitost razvojnih ciljeva;
- Q. budući da se Globalno izvješće o procjeni sada smatra pouzdanim globalnim izvorom za analizu rizika od opasnosti i trendova osjetljivosti; budući da rješavanje problema u vezi s nedostatkom točnih podataka o gubicima u katastrofama svedeno ostaje velik izazov;
- R. budući da regionalna integracija doprinosi gospodarskom, političkom i socijalnom napretku;
- S. budući da bi se uredbom trebale utvrditi prakse prijenosa zemljišta kako se ne bi nanijela šteta seoskom stanovništvu;

Srijeda, 11. prosinca 2013.

Pristup EU-a za ostvarivanje otpornosti

1. pozdravlja komunikaciju Komisije o otpornosti iz 2012. i njezine ciljeve; potiče Komisiju da se aktivno nastavi baviti prijedlozima iz komunikacije te da osigura daljnji razvoj dugoročnog pristupa izgradnji otpornosti i programu smanjenja rizika od katastrofa, čime se obuhvaćaju humanitarna i razvojna kretanja te predstavlja njihova jasna povezanost;
2. pozdravlja izradu Akcijskog plana za otpornost u zemljama podložnima krizama 2013. – 2020. i njegove prioritete; potiče Komisiju i Europsku službu za vanjsko djelovanje da provedu svoje prijedloge i prioritete te da osiguraju ostvarivanje dosljednog napretka u postizanju svojih ciljeva;
3. izražava zabrinutost zbog toga što su otpornost te konkretnije program smanjenja rizika od katastrofa samo nakratko spomenuti u zaključcima Vijeća o „Sveobuhvatnom planu za razdoblje nakon 2015.”; vjeruje da se u programu za razdoblje nakon 2015. treba staviti veći naglasak na ta pitanja;
4. poziva Komisiju da aktivno integrira mjere otpornosti u humanitarni i razvojni dio planiranja; naglašava da je potrebna jača poveznica između kratkoročnih humanitarnih odaziva i dugoročnih planova razvoja te da se o tome treba voditi računa u okviru općeg pristupa EU-a za ostvarivanje otpornosti;
5. smatra da se glavni naglasak pristupa EU-a za ostvarivanje otpornosti treba staviti na najugroženije, najsiromašnije i najmarginaliziranije stanovništvo s velikom izloženosti rizicima, posebno prirodnim katastrofama te sa slabom zaštićenošću od takvih šokova, uključujući i događaje sporog nastanka; naglašava da se dugoročni pristup za ostvarivanje otpornosti treba usmjeriti prema korijenskim uzrocima osjetljivosti na rizike i znatnom smanjenju temeljnih faktora rizika;
6. ističe da bi se u sklopu dugoročnog pristupa EU-a za ostvarivanje otpornosti trebalo baviti problemima povezanim s propadanjem ekosistema, posebno poljoprivrede, resursa vode, biološke raznolikosti i ribljih resursa te poziva EU da donese koherentnu politiku za smanjenje osjetljivosti strategijama za smanjenje rizika koje se mogu ostvariti primjenom održivih metoda u poljoprivrednoj proizvodnji i sustavima kao što su, npr. rotacija usjeva, agroekologija, poljoprivredno šumarstvo, organska poljoprivreda i poljoprivreda manjih dimenzija;
7. poziva Komisiju da usmjeri svoj plan za ostvarivanje otpornosti prema zemljama koje su nestabilne i podložne krizama te da ulaže u jačanje lokalnih institucija kako bi se postigla stabilnost i pružile osnovne usluge ugroženom stanovništvu;
8. ističe da se jaz između faza pomoći i razvoja može premostiti korištenjem instrumenta povezivanja pomoći, obnove i razvoja kojim se nastoji osigurati sinergiju između humanitarne i razvojne pomoći; zauzima stajalište da je važno detaljnije razraditi strategije tranzicije i usporedne poveznice između humanitarne pomoći i razvojne suradnje, osobito u zemljama koje su podložne katastrofama, dugotrajnim krizama te u zemljama koje se oporavljaju od katastrofa;
9. inzistira na tome da bi zemlje koje su podložne katastrofama trebale imati glavnu riječ i odigrati glavnu ulogu u utvrđivanju prioriteta i strategija prelaza iz faze humanitarne pomoći u dugoročnu strategiju razvoja jer bolje poznaju lokalnu stvarnost i u skladu s time znaju što je najbolje za njihove zajednice;
10. ističe da klimatske promjene pogoršavaju temeljne faktore rizika te da stoga o njima treba voditi računa u sklopu strategija za ostvarivanje otpornosti, posebno kad je riječ o klimatskim prilagodbama;

Smanjenje rizika od katastrofa kao osnovna sastavnica otpornosti

11. naglašava da je ulaganje u mjere programa za smanjenja rizika od katastrofa mnogo isplativije od financiranje odaziva na katastrofe koje su se već dogodile; stoga potiče daljnje ulaganje u program smanjenja rizika od katastrofa i strategije za ostvarivanje otpornosti u zemljama u razvoju, posebno u najosjetljivijim područjima i uključivanje ulaganja u nacionalne planove razvoja;

Srijeda, 11. prosinca 2013.

12. ističe da se u sklopu djelotvornog upravljanja odazivom na katastrofe vodi računa o uvođenju okvira kojim bi se omogućilo trenutno stavljanje na raspolaganje svih potrebnih sredstava;
13. naglašava da bi se prema tome, programu smanjenja rizika od katastrofa trebalo dati prvenstvo u sklopu budućih razvojnih planova te ga se treba usmjeriti na razvojne i humanitarne programe u svim zemljama koje su nestabilne i podložne riziku;
14. poziva EU, države članice i vlade partnerskih zemalja da poboljšaju i razviju strategije programa smanjenja rizika od katastrofa u zemljama u razvoju provedbom programa za procjene rizika i jačanjem sustava ranog upozorenja, posebno u nestabilnim zemljama podložnim krizama, podizanjem razine pripremljenosti na katastrofe radi pružanja učinkovitog odgovora na svim razinama te podupiranjem održivijeg plana razvoja u partnerskim zemljama;
15. poziva partnerske zemlje da uspostave računovodstvene sustave kojima se omogućuje praćenje lokalnih gubitaka i razmjena informacije između lokalne i nacionalne razine u svrhu planiranja i dobivanja statističkog uvida; primjećuje da bi se određenim stupnjem standardizacije moglo poboljšati praćenje gubitaka na regionalnoj razini i time poduprijeti regionalna suradnja;
16. poziva EU i države članice kao i druge partnerske zemlje da u programima reforme upravljanja zemljištem i mehanizmima za registraciju zemljišta vode računa o ekološkoj održivosti i upravljanju rizikom od katastrofa;
17. primjećuje da se programi za smanjenje rizika od katastrofa i prilagodbe klimatskim promjenama bave povezanim pitanjima te stoga poziva Komisiju i sve sudionike da nastave s integracijom programa smanjenja rizika od katastrofa i programa strategije za prilagodbu klimatskim promjenama kao što je, između ostalog, nacionalni akcijski program za prilagodbu te da ih se uključi u 11. fazu planiranja Europskog fonda za razvoj, poziva Komisiju i sve sudionike da traže konkretnu financijsku podršku, npr. provedbom programa globalnog savezništva za borbu protiv klimatskih promjena i da koordiniraju napore kako bi uskladili te aktivnosti;
18. podupire dopunski i koherentan pristup okvirima programa za smanjenje rizika od katastrofa i programa za ostvarivanje milenijskih razvojnih ciljeva za razdoblje nakon 2015.; smatra da postupci postmilenijskih razvojnih ciljeva i postakcijskog okvira iz Hyoga trebaju uzeti u obzir rezultate postojećih okvira te voditi računa o situacijama s kojima su suočeni oni koji su najteže pogođeni katastrofama i krizama; ponavlja da se programe smanjenja rizika od katastrofa, upravljanja klimatskim rizicima i otpornost treba temeljito uključiti u okvir za razdoblje nakon 2015.;

Održiv razvoj, socijalna zaštita i otpornost zajednice

19. naglašava da pristup za ostvarivanje otpornosti mora donijeti održive pogodnosti najugroženijim dijelovima društva, posebno onima koji žive u krajnjem siromaštvu u neslužbenim naseljima ili sirotinjskim četvrtima te autohtonom stanovništvu s visokom izloženošću rizicima katastrofe;
20. naglašava da se na održiv razvoj mora gledati kao na ključni dio programa smanjenja rizika od katastrofa; uviđa da je dugoročni napredak moguć samo ako se riješe problemi vezani za temeljne faktore ranjivosti zajednice ili pojedinca, poput lošeg upravljanja okolišem, neprimjerene infrastrukture, propadanja zemlje i lošeg urbanog planiranja;
21. procjenjuje da u zemljama u razvoju, osobito u zemljama s niskim prihodima, velik dio kućanstava koja žive u trajnom siromaštvu ima općenito vrlo malu ili nikakvu socijalnu zaštitu te su stoga te skupine stanovništva još izloženije prirodnim katastrofama ili onima kojima je uzrok ljudski faktor; poziva Komisiju da u sklopu svojih programa razvojne suradnje nastavi s daljnjim promicanjem aktivnosti socijalne zaštite, s posebnim aktivnostima kojima se unapređuju društveni sustavi, mjerama prevencije i osiguranjem od prirodnih katastrofa i onih koje je uzrokovao čovjek;
22. potiče usmjeravanje veće pozornosti na katastrofe malih razmjera kao ključnog cilja u sklopu pristupa za ostvarivanje otpornosti i poboljšanje pregleda štete koje katastrofe malih razmjera nanose zajednicama te utjecaja koje imaju na njih;
23. naglašava potrebu za jačanjem i razvojem obrazovanja u kontekstu katastrofa i izvanrednih stanja te za poboljšanjem aktivnosti širenja, prikupljanja i komunikacije informacija i znanja koji će pomoći u izgradnji otpornosti zajednice te promicati promjene u ponašanju i kulturu pripremljenosti na katastrofe;

Srijeda, 11. prosinca 2013.

24. naglašava važnu ulogu koju lokalne vlasti te lokalno i nacionalno civilno društvo mogu imati u izgradnji otpornosti, posebno u zemljama koje su nestabilne i podložne krizama, te ohrabruje lokalne vlasti da u dogovoru s lokalnim zajednicama i civilnim društvom razvijaju koherentne i koordinirane postupke za provedbu strategija otpornosti;

25. naglašava činjenicu da je potrebno uspostaviti snažne mehanizme odgovornosti i praćenja uz sudjelovanje lokalnih vlasti, razvojnih partnera, znanstvenika, civilnog društva, medija i javnosti kako bi se poboljšao pristup informacijama i izgradila svijest o potrebi za strategijama programa smanjenja rizika od katastrofa i izgradnje otpornosti; poziva na redovito sakupljanje podataka u vezi s, između ostalog, vremenskim uvjetima sjetvom, stokom, funkcioniranjem tržišta, uvjetima prehrane djece i najsiromašnijih članova društva te podataka u vezi s mehanizmima programa za smanjenje rizika od katastrofa i pristupa osnovnim uslugama; potiče redovito izvještavanje i objavljivanje tih podataka preko sredstava za informiranje dostupnih javnosti kako bi se olakšao pristup informacijama, pospješio sustav ranog upozorenja i poboljšanja situacije;

Pouka iz krize u vezi sa sigurnosti hrane i prethodnih katastrofa

26. ističe da nakon katastrofa i izvanrednih stanja često dolazi nestašice hrane i neishranjenost pogađa zahvaćeno stanovništvo, posebno djecu; naglašava i to da su nestašice hrane katastrofe same po sebi te da pristup za ostvarivanje otpornosti koji je usredotočen na poboljšanje sigurnosti hrane i prehrane mora biti sustavno uveden u odluke programa;

27. poziva EU da izvuče pouku iz svojih politika suradnji iz prošlih desetljeća i da predloži promicanje koherentne politike za razvoj u praksi povezivanjem razvojne pomoći i drugih politika EU-a poput poljoprivrede, trgovine, opozreivanja, klimatskih promjena i investicija;

28. potiče Komisiju da uvede pitanje nezakonitog oduzimanja zemlje u svoju politiku dijaloga sa zemljama u razvoju kako bi koherentnost politike postala temeljem razvojne suradnje na nacionalnoj i međunarodnoj razini te da se izbjegne eksproprijacija malih poljoprivrednika, povećana ugroženost siromašnog stanovništva u seoskim sredinama i neodrživo korištenje tla i vode;

29. primjećuje da nestašice hrane i prehrambenih proizvoda postaju sve češće u regijama Sahela i Afričkog roga u kojima milijuni ljudi nemaju pristup primjerenj hrani; ističe da su nestašice hrane u Afričkom rogu 2011. i u Sahelu 2012. pokazale da sama humanitarna pomoć ne može ni stati na kraj ciklusima kronične gladi i pothranjenosti ni riješiti njihove korijenske uzroke; naglašava važnost rješavanja temeljnih uzroka stalne nesigurnosti hrane u tim regijama, odnosno lošeg pristupa osnovnim uslugama i obrazovanju, izrazitog siromaštva, neprimjerene potpore malim poljoprivrednim gospodarstvima i stočarstvu, problemi u vezi s pristupom zemljištu, propadanja okoliša, brzog rasta stanovništva, nefunkcioniranje tržišta, pada proizvodnje hrane po glavi stanovnika i lošeg upravljanja; naglašava da su današnji temeljni uzroci koji uzrokuju nestašice hrane složeniji nego što su bili prije, npr. šokovi povezani s tržištem i cijenama danas su mnogo češći te više pogađaju siromašno stanovništvo;

30. primjećuje da je kronična nesigurnost hrane i prehrambenih namirnica prvi i najvažniji faktor osjetljivosti na krize hrane jer smanjuje sposobnost pojedinaca da se pripreme na rizike, da izdrže krize te da se oporave nakon njih; također primjećuje da kronična nesigurnost hrane i prehrambenih namirnica stvara dugoročne negativne učinke koji kočenjem rasta djece smanjuju ljudski kapital i utječu na sposobnost društva da se razvije; uviđa da je problem visokih i izrazito nestabilnih cijena hrane vrlo složen; ističe da pristup za ostvarivanje otpornosti koji je uspostavila Komisija ide u pravom smjeru rješavanja korijenskih uzroka osjetljivosti, od kojih je najvažnija kronična nedostupnost hrane i namirnica;

31. mišljenja je da se akcijskim planom EU-a za otpornost treba težiti provedbi koherentne politike za razvoj te baviti pitanjima u vezi sa sigurnosti hrane i klimatskom otpornosti ukidanjem neodrživih praksi poput prodaje poljoprivrednih proizvoda ispod tržišne i nepoštenih uvjeta trgovine; poziva EU da riješi pitanje održive agrikulture na holistički način na nacionalnoj i međunarodnoj razini;

Srijeda, 11. prosinca 2013.

32. pozdravlja zajednički razvojno-humanitarni i regionalni pristup u sklopu inicijative EU-a „Potpora jačanju otpornosti na rogu Afrike” (SHARE) i Globalnog saveza za inicijativu za izgradnju otpornosti (AGIR) za regiju Sahela koji predvodi EU; poziva na još veće usmjeravanje pozornosti prema tim regijama i još bolju suradnju i koordinaciju između nacionalnih vlada, međunarodnih donatora, civilnog društva i privatnog sektora u rušenju zapreka između razvojnih i humanitarnih pristupa, između „normalnih” i „kriznih” odaziva;

33. poziva na učinkovit pristup za ostvarivanje otpornosti koji mora obuhvaćati više institucija, biti koordiniran, sveobuhvatan i sustavan te sadržavati više elemenata kao što su pružanje predvidljivih i ciljanih društvenih sigurnosnih mreža za najosjetljivije, kojima ne samo da bi se kućanstvima osigurao neposredan pristup hrani tijekom krize nego i jamčio brz oporavak i otpornost na buduće šokove; poziva na to da se koordiniranim nacionalnim planovima koji daju prednost djeci ispod dvije godine i trudnicama smanji pothranjenost djece te da to bude ključni dio ostvarivanja otpornosti;

34. primjećuje da dokazi iz Nigera, Burkine Faso i Malija upućuju na to da su niskobudžetne agroekološke tehnike, osobito poljoprivredno šumarstvo te tehnike u vezi s očuvanjem tla i vode, unaprijedile otpornost malih poljoprivrednika na nesigurnost hrane; međutim, naglašava da se agroekološkom poljoprivredom samom ne mogu premostiti strukturne uzroke nesigurnosti hrane; poziva da se poljoprivrednim intervencijama obuhvate nepoljoprivredne sastavnice te da poboljšana prehrana bude izričit cilj poljoprivrednih programa; također poziva da se i ženama koje rade u poljoprivredi osigura korist od programa tako da se pri izradi poljoprivredni programa vodi računa o preprekama povezanim s rodnim nejednakostima (kao što je pristup zemlji, zajam, promicanje poljoprivrednih gospodarstava i davanje osnovnih informacija);

Bolja koordinacija pomoći i poboljšane metode financiranja

35. ističe da je od presudne važnosti da države članice i institucije EU-a bolje koordiniraju svoje razvojne i humanitarne aktivnosti te zajedno rade na poboljšanju učinkovitosti u pružanju pomoći; ističe da se u studiji Europskog parlamenta iz 2013. o troškovima neeuropskih zemalja u politici razvoja procjenjuje da bi se godišnje moglo uštedjeti 800 milijuna EUR u troškovima transakcija kad bi donatori usmjerili svoje napore u sklopu pružanja pomoći prema manje zemalja i aktivnosti te da bi se učinkovitijim modelom dodjeljivanja sredstava raznim državama mogla ostvariti dodatna godišnja ušteda od 8,4 milijardi EUR;

36. primjećuje važan doprinos malih nomadskih pastira u proizvodnji mesa, mlijeka i krvi u područjima koja nisu pogodna za druge oblike poljoprivrede; ističe važnost uloge koju mali nomadski pastiri imaju u prehrani zajednica kao i njihov pozitivan doprinos sigurnosti hrane i prehrane što je pokazano u sušnim i polusušnim područjima jer djeca koja žive u područjima gdje se nalaze pašnjaci imaju bolju sigurnost hrane od djece koja žive u gradovima i selima; poziva stoga da se vodi računa o pravima i potrebama tih pastirskih skupina stanovništva pri izradi programa za intervencije u poljoprivredi;

37. ističe potrebu za povećanjem sposobnosti malih poljoprivrednih gospodarstava promicanjem javno-privatnih investicija te dodjeljivanjem mikrozajmova ženama;

38. zauzima stajalište da bi se uštede ostvarene boljom koordinacijom donatora mogle na primjer iskoristiti u aktivnostima programa za smanjenje rizika od katastrofa koje bi zatim proizvele znatnu korist i tako stvorile besprijekornu spiralu;

39. pozdravlja prijedlog Komisije u akcijskom planu za ostvarivanje otpornosti iz 2013. da se održi godišnji europski forum o otpornosti; gleda na to kao na priliku za koordinaciju napora u sklopu ostvarivanja otpornosti među javnim institucijama, nacionalnim parlamentima i Europskim parlamentom, privatni sektorom, nevladinim udrugama i civilnim društvom kako bi se postigao dobro koordiniran napredak u sklopu programa smanjenja rizika od katastrofa i ostvarivanja otpornosti u suradnji sa svim sudionicima;

40. potiče pojačanu suradnju između javnog i privatnog sektora kad je riječ o programu smanjenja rizika od katastrofa i ostvarivanja otpornosti; poziva Komisiju da stvaranjem inicijativa i odgovarajućeg okruženja za privatne subjekte omogućí sudjelovanje privatnog sektora kako bi razmjenjivali stručna znanja o izgradnji otpornosti i smanjenju rizika; međutim,

Srijeda, 11. prosinca 2013.

poziva Komisiju da po tom pitanju izradi nacrt prijedloga kojim bi se utvrdila pravila javno privatnog partnerstva te izradila procjena društvenog i ekološkog utjecaja kako bi se spriječilo, npr. zaoštavanje sukoba u vezi s uporabom zemljišta i pristupom vodi, posebno radi zaštite malih poljoprivrednika; nadalje, potiče ponudu pomoći zemljama AKP-a kad je riječ o pažljivom pregledu ugovora s multinacionalnim investitorima; nadalje, potiče ostvarivanje veće transparentnosti kad je riječ o ulaganjima i ciljevima ulaganja, na platformama koje su dostupne civilnom društvu;

41. preporučuje povećanu suradnju s neeuropskim zemljama i međunarodnim i regionalnim institucijama kad je riječ o pripremljenosti na katastrofe te odazivu na katastrofe i obnovu; podupire jačanje suradnje između Komisije i Ureda UN-a za smanjenje rizika od katastrofa s ciljem poboljšanja mjera EU-a vezanih za pitanja programa za smanjenje rizika od katastrofa;

42. naglašava da premda EU i međunarodne organizacije mogu ostvariti napredak u sklopu programa smanjenja rizika od katastrofa i ostvarivanja otpornosti u zemljama u razvoju, nacionalne vlade imaju glavnu odgovornost da osiguraju sigurnost svojih građana te stoga partnerske zemlje trebaju biti snažno politički predane podupiranju i provedbi aktivnosti koje poboljšavaju otpornost i programe za smanjenje rizika od katastrofa;

o

o o

43. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.
